

bejde også på de offentlige arbejdspladser, ikke bliver nedslidte og ender i den førtidspensivering, som både økonomisk og i højeste grad menneskeligt er et problem for ikke at sige en katastrofe.

Derfor er debatoplægget om at nedbringe sygefraværet et meget, meget væsentligt skridt i retning af at sikre, at der fortsat er plads til, at der kan være en høj beskæftigelse både i den private og den offentlige sektor.

Til fru Lissa Mathiasen: Vi har en flerårig aftale om byfornyelsen, som jeg mener er en god og rigtig aftale, som vi var enige om for 4 måneder siden, og derfor vil jeg ikke allerede nu begynde at bryde den aftale. Jeg står ved den aftale fuldt ud, og det håber jeg også, Socialdemokratiet gør.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Nu har Venstres ordfører konsekvent brugt 2½ minut til at svare, skønt der er 2. Jeg ville bare lige gøre opmærksom på det – konsekvent.

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00 med den socialdemokratiske ordførertale.

Mødet udsat kl. 11.56

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Første næstformand (Svend Auken):

Den første ordfører her efter pausen bliver hr. Nicolai Wammen.

Nicolai Wammen (S):

Det går den forkerte vej, når det gælder beskæftigelsen i Danmark. Der er derfor brug for handling. Siden regeringen tiltrådte, er ledigheden steget kraftigt, og alene i sidste måned kom 3.100 flere ud i arbejdsløshed, har vi erfaret med de tal, der er kommet i dag. Aviserne er dagligt fyldt med historier om virksomheder, der gennemfører fyringsrunder, samtidig er der kun ganske få jobannoncer. Arbejdsløshed bliver i disse måneder dagligdag i flere og flere familier.

Den stigende ledighed betyder, at mange unge har svært ved at finde et arbejde, og at ældre medarbejdere tvinges til at gå på pension eller efterløn. Samtidig har vi oplevet, hvordan re-

geringen har skåret kraftigt ned på uddannelsesområdet, hvilket gør det endnu sværere at få folk tilbage på arbejdsmarkedet.

Det er galt, for satsning på uddannelse og høj beskæftigelse er selve forudsætningen for at fremtidssikre vores velfærdssamfund, at vi kan sikre, en aktiv seniorpolitik lykkes, at integrationen af indvandrere kan blive en succes, at der er tilbud om fleksjob i stedet for førtidspension.

Man kunne på den baggrund forvente en regering, der gjorde noget aktivt, som tog initiativer. Virkeligheden er desværre en anden. Vi ser en handlingslammet regering, som har mange flotte ord, men ingen resultater; en regering, som har lovet at skaffe 85.000 flere i beskæftigelse inden 2010, men som indtil nu ikke har præsteret en eneste; en regering i hvis levetid beskæftigelsen er faldet og faldet, alt imens arbejdsløshedskøerne måned for måned er blevet længere og længere; en regering, som forstærker problemerne med store fyringsrunder af offentligt ansatte, og som nu lægger så snævre økonomiske rammer for kommuner og amter, at endnu flere fyringer vil blive den barske realitet.

Denne kurs er dødsens farlig og en hån mod de ledige, for vi ved, hvad stigende ledighed betyder. Vi ved, at den rammer den enkelte hårdt både personligt og økonomisk. Vi ved, at prisen for stigende ledighed først og fremmest betales af mennesker med kort eller ingen uddannelse. Vi ved, at stigende ledighed hurtigt kan bide sig fast og blive et langvarigt problem. Sidst vi så det var, da de borgerlige sidst var ved magten. Her var 350.000 mennesker ledige, da regeringen måtte slippe tøjlerne. Den situation vil vi ikke gentage.

Perioder med stigende ledighed får mange til permanent at forlade arbejdsmarkedet, og flere års indsats for at få folk til at blive længere på arbejdsmarkedet kan derfor hurtigt være forgæves. Og hvorfor gå og vente på arbejde, hvis det aldrig kommer? Hvis folk begynder at tænke sådan, kan det gå grueligt galt, og det kan og skal vi undgå.

Regeringens hidtidige beskæftigelsespolitik har mildt sagt været temmelig beskedene. Og den meget begrænsede del af beskæftigelsespolitikken, der ikke blot har været dyre ord, har koncentreret sig om udbuddet af arbejdskraft, mens regeringen på ingen måde har taget initiativ til at øge efterspørgslen og dermed antallet af beskæftigede.

Regeringens bud er ganske enkelt ikke godt nok. Vi har brug for en aktiv politik, så vi lige-